vede camerele şi felul în care sunt poziționate. Poate să aleagă să se apropie cât mai mult de actor, să exploreze diferite unghiuri, sau poate să le ignore complet.

C.P.: *Monologul este un tip de confesiune făcută de obicei în fața unui număr mic de spectatori, într-o sală studio. La Premiul Europa pentru Teatru ați jucat* Sunken Red *într-un teatru modern, cu peste 500 de locuri, unde ați reuşit să creați o atmosferă teribil de intimă şi intensă. Ca spectator, pot să spun că am trăit o altfel de experiență teatrală. Cum ați reuşit să obțineți acest efect?*

G.C.: Noi am făcut totul pe dos. Am pornit de la un spațiu mare ca să creăm această senzație de spațiu cald, intim şi primitor. În asta a constat provocarea. Chiar şi acum ne chinuim să convingem directorii de teatre că, deşi avem pe scenă un singur actor, ne trebuie un spațiu mare.

... şi Dirk ROOFTHOOFT

C.P.: *Dirk, nu e uşor să susții o piesă de teatru de aproape două ore, fără niciun partener pe scenă.*

Dirk Roofthooft: Te înşeli, pentru că partenerii mei de pe scenă sunt camerele video. Este o provocare, dar totul se întâmplă foarte organic, în primul rând pentru că ador romanul lui Jeroen Brouwers, şi apoi mulțumită dramatizării şi felului cum a ales Guy să monteze acest text. Am libertatea să mă mişc, să mă întorc cu spatele la public. Toată lumea vede ce fac, datorită camerelor. Este ca atunci când faci film. Succesinea momentelor care sunt reproduse instantaneu de către camere nu-ți permite să reiei o scenă.

Foto: Pan SOK

C.P.: *Ai jucat acest spectacol în franceză, engleză şi olandeză, urmează versiunea în spaniolă. Cum percepi diferenţa?*

D.R.: Fiecare limbă are accentele ei, ceea ce dă un ritm diferit spectacolului. Nuanţele creează un limbaj special şi un spectacol deosebit. În acelaşi timp, energia pe care o primeşti de la diferitele publicuri variază în funcţie de istoria lor personală şi de moştenirea culturală.

C.P.: *Ai ajuns la a şasea colaborare cu Guy Cassiers, iar criticii tind să creadă că eşti actorul lui favorit.*

D.R.: Ne-am cunoscut la universitate. El studia artele grafice, iar eu i-am fost model. În cariera mea, am avut multe roluri titulare, dar în cei peste douăzeci de ani de când ne cunoaştem, şase spectacole nu cred că sunt prea multe. Acum lucrăm împreună la opera *Frumoasele Adormite* după Kawabata, care va avea premiera în luna mai la Opera Regală La Monnaie şi va fi prezentată în cadrul KunstenFestival des Arts de la Bruxelles. Însă întotdeauna caut experienţe noi, teatre noi, mentalităţi noi şi regizori de care nici n-am auzit. Iar în clipa când m-am angajat într-un proiect, sunt prezent acolo 100%!

C.P.: *Ce ai sacrificat pentru* Sunken Red*?*

D.R.: Trei filme şi un spectacol de teatru.

C.P.: *Veniţi de la New York, acum sunteţi în Wroclaw şi urmează Barcelona – cât de greu e să vă întoarceţi de fiecare dată acasă, la Antwerpen* (Anvers, *n. red.*)*?*

G.C.: Este locul pe care-l cunoaştem cel mai bine. Acolo ştim de ce este nevoie, ce trebuie făcut, de aceea munca noastră devine mai politică. Deşi călătorim foarte mult, întotdeauna ne întoarcem la rădăcini. Asta spre binele nostru.

C.P.: *Cu ce credeţi că vă va ajuta Premiul Europa pentru Noi Realităţi Teatrale?*

G.C.: A fost foarte greu şi ne-a luat mult timp să-i convingem pe alţii să ne lase să facem ceea ce ne place. Acum, că am convins un juriu atât de exigent, sper că o să ne fie mai uşor să ne continuăm munca.

Interviu realizat de Cătălina PANAITESCU

François TANGUY:

„O modalitate de a gândi cu materia scenică"

Discuţia cu François Tanguy am purtat-o după a doua reprezentaţie pe care spectacolul *Ricercar*[1] a avut-o la Wroclaw, în timp ce colegii săi de trupă strângeau decorurile împreună cu maşiniştii polonezi. Traducătoarea care i-a însoţit pe cei de la Théâtre du Radeau mi-a povestit ce atmosferă destinsă, prietenească, au creat actorii francezi în relaţie cu oamenii de la scenă, spre deosebire de alte trupe care nu aveau nici răbdare, nici înţelegere pentru inerentele mici accidente de parcurs care survin aproape la orice plantare de decor, mai ales în condiţii de turneu.

---

[1] *Ricercar* – termen muzical; formă instrumentală precursoare *fugii*, expresia unei desfăşurări în contrapunct, în care liniile de fugă sunt dictate de intersecţii aleatorii de motive muzicale sau teme diferite.